

* **Nove vladne odredbe.** Kakor se z Dunaja poroča, namerava vlada tudi vse stročnice (fižol, grah, bob, lečo itd.) zapleniti in postavno urediti uporabo in prodajo teh pridelkov. Tudi uporaba krompirja in živinskih krmil se namerava urediti. Do danes še tozadnje uradne odredbe niso izdane.

* **Za one, ki pridržujejo drobiž.** V Osijeku (Slovonija) je gostilničar Janez Hefler („Pri zlatem volu“) spravil drobiž. Napravili so preiskavo ter zasledili 5265 kron srebrnega denarja in drugega drobiža. Vlada je odredila, da pripade polovica tega denarja državi.

* **Kolera v Ljubljani.** V Ljubljani so pretekli teden umrli 4 vojaki na kolero. Med temi je tudi, kakor poroča „Slovenec“, 29letni deželni brambovec-pešec Alojzij Maulo (Mauko?) iz ljutomerske okolice.

* **Strela ubila staro mater, mater in vnukinjo.** Pred nekaterimi dnevi je pridrela čez okraj Rovesinje srdita nevihta. Tri kmetice, ki so delale na polju — stara mati, hči in vnukinja — so zbežale: takoj pod veliko drevo. Komaj so prihiteli k deblu, ko je že svignila strela v drevo in je vse tri ubila. Čez nekaj časa so drugi ljudje našli mater in hčer nezavestni pod drevesom, vnukinja pa je bila ubita.

* **Strela ubila 9 krav.** Pri Judenburgu na Zg. Štajerskem je dne 6. julija ubila strela na paši devet krav. Vsaka krava je bila vredna 1000 K.

* **Maribor.** V nedeljo dne 11. julija je umrl upokojeni nadrevident južne železnice Dragotin Hren, star 71 let. Rajni je bil imejitelj kolajne za 40letno zvesto službovanje. Pogreb se je vršil v torek popoldne. N. v m. p.!

* **Maribor.** Umrli je v deželni bolnišnici ključavničarski mojster Karol Sinkovič, kateri se je pred 1 tednom na lajtersperški cesti z avtomobilom hudo ponesrečil.

* **Hoče.** V nedeljo, dne 18. julija, pride g. nadrevizor Vladimir Pušenjak iz Maribora k nam. Govoril bo po ranem sv. opravilu pri načelniku Novaku o gospodarstvu in zadružništvu. Možje, pridite! Tudi kmet se naj vedno uči in izobrazuje. Ob enem bo občni zbor naše posojilnice.

* **Hoče.** Poljsko delo se opravlja redno in tudi o pravem času. Na travnikih so pridno pomagali vojaki. Vse blago na polju prav lepo kaže, — hvala Bogu!

* **Hoče.** Učitelji in stariši smo g. Pfeiferju zelo hvaležni, ker je pripustil en del tovarne za šolo. Naše šolsko poslopje se rabi v vojaške namene.

* **Slemen pri Selnici ob Savi.** Janez Urbas, sin veloposestnika Blaža Urbasa, je pretekli četrtek dne 8. julija v očetovem lovu zjutraj med 1. in 2. uro ustrelil jelena, ki je bil težak nad 170 kg. Imel je dvanajstero roglaev (dvanajsternik), kar je za naše kraje nekaj izvanrednega. Jelen je bil star 6 do 7 let.

* **Jarenina.** Vri Jareninčani so prav pridno na delu za naše ranjene vojake. Jareninske občine so odposlale znatne zneske na avstr. Rudeči križ. Krajni šolski svet je dovolil 300 K za volno, iz katere so učenke napletle obilo zimskih potrebščin za vojake. Učiteljstvo daruje za mesec in osebo po 2 K v dobrodelne vojne namene. Osnoval se je damski odbor za narejanje perila za vojaške bolnišnice. Nabralo se je 250 K; učenke, učiteljice in druge dame so prav pridno na delu. Dovoljeno je že lepo število potrebščin za ranjence. V nedeljo dne 4. julija t. l. so bile v šoli razstavljene. Posebno marljivo so sodelovale gospa Ana in Terezija Ornik, učiteljica Pavla Miklavca in Alojzija Lorber, gospa Ana Supan in nadučiteljica soproga učiteljica Frančiška Conč.

* **St. III v Slov. goricah.** Občina Ceršak je dobila uradno obvestilo, da je Peter Niederl, mlad oženjen posastnik v šentiljski občini, vendarle padel na severnem bojišču. Bil je vrl mož.

* **St. III v Slov. goricah.** Jareninčan, četovođa Franc Sparl, piše dne 29. junija svojemu bratu-bogosloucu, da je dne 24. junija padel na bojišču ob Dnjestrju pešec Vincenc Snidarko, tukajšnji rojak. Padl počiva tik farne cerkvice v vasi Prečerno ob Dnjestrju. Dne 29. junija je Sparl s tovariši obiskal njegov grob; polk je imel v cerkvi sv. mašo. Tudi Pešl, ki je služil pri Sparlovih, je prišel ob Dnjestr. Dodeljen je oddelku strojnih pušk. Pravijo, da se bodo naši fantje peljali na jug, vendar še to ni gotovo.

* **Sv. Jakob v Slov. gor.** Jožef Černec pri domobranskem pešpolku št. ... se je dne 17. avgusta 1914 odpeljal iz Maribora na severno bojišče. Do 20. junija ni bilo nobenega pisma od njega. Dne 20. junija pa je prišel mrtvaški list, ki pravi, da je že dne 9. septembra 1914 pri Grodeku padel. Bil je v okolici največji in najmočnejši mladenič, star 26 let. Bil je priden in miroljuben. Bog mu bodi milostljiv. Naj mu bo tuja zemlja lahka!

* **Sv. Rupert v Slov. goricah.** Iz ruskega ujetništva se je po devetih mesecih oglašil Feliks Dokl in piše svoji ženi, da je popolnoma zdrav in se nanaja v mestu Skotovo. Pismo je datirano od dne 26. februarja in je došlo v roke njegovi ženi dne 1. junija.

* **Sv. Andraž v Slov. gor.** Dne 15. sušca t. l. je šel 20letni mladenič Ignacij Zorko, sin Petra Zorko, posestnika v Drebetincih, kot novinec-črnovojnik k vojakom. Prideljen je bil k pešpolku št. 58. Dne 29. maja je prišel pred Przemysl v Galiciji v bitko. Ignacij je bil priden, pošten, delaven, ponižen in priazen fant, zato ga je tudi vse spoštovalo in ljubilo. Pisal je večkrat domov starišem in drugim, vselej je pristavil: „Zadnji pozdrav!“ Dne 4. junija je pisal zadnjikrat. Dne 27. junija m. m. pa so njegovi stari-

ši dobili iz severnega bojišča žalostno poročilo, ki ga je pisal tovariš Jakob Friedauer dne 8. junija, da je sin Ignacij Zorko po zavzetju Przemysla pri prodiranju v rojnih vrstah od sovražne krogle v glavo zalet se mrtev zgrudil. Blagi sin domovine! Daroval si v najlepšem cvetu mladosti svojo blago kri in življenje na bojnem polju za cesarja in domovino. Padli je rad prejel sv. zakramente in tudi pisal: „Cesarsko zapoved moramo izpolniti ter dati cesarju, kar je cesarjevega in Bogu kar je božjega, pripravljen sem dati življenje za cesarja in domovino. Sicer pa naj bo, kakor bo božja volja.“ In umrl je na bojišču časti in slave. Naj v miru počiva, duša pa naj sveti raj uživa!

* **Ljutomer.** Vprašajo nas: Kdo bo moral žito, ki ga kupi vojno-žitni prometni zavod, oziroma njegovi komisijonarji, voziti v določena skladišča? Kmetje nimajo večkrat potrebne živine in večkrat tudi ne časa. Odgovor: Žito si bo moral spraviti glasom pravil za podružnice žitnih zavodov komisijonar oziroma prometni zavod sam. Ako kmet pelje, lahko zahteva od komisarja odškodnino.

* **Sv. Tomaž pri Ormožu.** Velika nesreča se je zgodila dne 12. junija zvečer. Marija Simonič je po svojih večernih opravkih pisala svojemu možu na bojno polje, pisala je do 12. ure ponoči in se potem podala k počitku. K nesreči pa je djala svetilko na peč, kjer se je užgala in razpočila. Petrolej se je vnel in se razkropil na vse strani. Užgala se je postelja, ki je bila poleg peči. V postelji sta spala 2 triletna otroka, katerima se je obleka užgala. Mati je hitela braniti otroka in se je pri tem tudi njej vnela obleka tako, da ji je vsa zgorela. Ko je vse pogasila, je klicala sosede na pomoč. Ko so prišli sosede, so jo našli sedeti ob pragu čisto obžgano in brez obleke. Na rokah je držala triletnega sinčka. Oha sta bila grozno opečena. Spravili so jo hitro v drugo posteljo in hiteli ob duhovnika. Bila je sprevidena s sv. zakramenti ob 4. uri zjutraj. Vedno je klicala: Jezus, Marija, na pomoč! Rekla je tudi: „O ljubi in zlati mož! Ne bova se videla nikoli več na tem svetu.“ Najmanjšega otroka je izročila svoji sestri. Umrli je dne 13. junija ob 8. uri, in sicer pri popolni zavesti. Čez dva dni po njeni smrti je umrl tudi otrok v groznih bolečinah. Klical je mater na pomoč, naj bi mu dala piti. Pa mati je bila na mrtvaškem odru, oče pa od cele grozne nesreče nič ne ve, ker je na italijanskem bojišču. Otroci so bili izročeni v roke dobrih sosedov. Ta dogodek je bil grozen in žalosten. Vsakega cloveka, kateri je videl in slišal o tem strašnem prizoru, je groza pretresla. Blagi materi in otrokom želimo mirno spanje in vstajenje nad zvezdami. Tebi pa, dobri mož, dal Bog tolažbo in moč, da boš mogel prenesti to grozno novico.

* **Ptujski okraj.** Vprašajo nas: Novo žito bi rad dal v mlin. Ker pa je vse žito zaplenjeno, si ne vem pomagati. Kaj naj storim? Odgovor: Najprej vam moramo očitati, da zadnjega „Gospodarja“ niste pozorno brali. Tam notri stoji, da med drugim tudi žito, ki se potrebuje za preživljanje družine, všteti tiste delavce in nastavlence, ki jim gre prosta hrana ali katerim se plačuje z žitom, mlinskimi izdelki, in krušno moko, ni zaseženo. In sicer smete od 1. julija do 1. septembra na dan za vsako osebo, ki ima opravilo pri žetvi ali setvi, 500 gramov žita ali 400 gr. moke, za vsako drugo osebo, ki je pri težkem delu, 400 gramov žita, oziroma 320 gramov moke, uporabiti. Za eno osebo smete torej dati sedaj (do 1. septembra) na mlin 30 kg žita, za dve osebi 60 kg itd.

* **Prvenci pri Ptuj.** Mirno in v zastopnosti sta živela dva brata — stara samca — Jožef in Filip Pukšič, in ravno tako jih je tudi smrt pobrala — Jožefu dne 5. julija in Filipu dne 8. julija, tako, da bosta tudi drug poleg drugega na mirodvoru počivala. Naj jima bo zemlja lahka!

* **Sv. Marko niže Ptuja.** Naš prijatelj Tomaž Glazar nam piše 27. junija: Na severnem bojišču je padel dne 12. junija blizu Dnjestra slovenski junak Marko Janžekovič, četovođa 4. stotnije 87. pešpolka, doma iz Stojne pri Sv. Marku niže Ptuja. Bil je že od začetka v vojni in se je udeležil vseh bojev, v katerih se je bojeval 87. pešpolk, ter je bil odlikovan s srebrno hrabrostno svetljo. Bil je mirna, blaga duša, zato so ga spoštovali in ljubili podložni, katerih ni nikoli mučil. Krogla mu je šla skozi trebuh. Janžekovič je bil svoj čas 4 leta na sadjarski in vinarski šoli v Mariboru. Dragi Marko, počivaj v miru daleč od valov zelene Drave in duša tvoja naj uživa zasluženi pokoj nad zvezdami!

* **Sv. Lovrenc na Dravskem polju.** Naša Dekliška Zveza je imela dne 27. junija svoj shod. članice Dekliške Zveze so uprizarile v čast presv. Srca Jezusovemu ganljiv prizor, ki je bil prav primeren sedanjemu vojskineu času. Presv. Srce Jezusovo bi nam naj izprosilo kmalu zaželeni mir. Nato je govorila predsednica, deklamirala pa so članice Marija Predikaka in Terezija Valentan. Tudi pevke niso hotele zaostati. Da je bila slavnost lepša, so nam zapela par mičnih pesmi. Gospod duhovni voditelj se je potem zahvalil za prireditev in nam dal mnogo potrebnih in koristnih naukov. Dasi ravno se delovanje naše Dekliške Zveze ovira na vseh krajih, vendar hočemo mladenke ostati vsaj v duhu njene zveste članice in ko bodo prišli zopet boljši časi, s podvojeno močjo delovati za blagor naše domovine.

* **Majšperg.** Dne 7. julija smo nesli k večnemu počitku Jakoba Sagadina na Sesterzah. Bil je sicer tih in ponižen, a kadar se je šlo za katoliško-narodno stvar, takrat je stal kakor skala v morju za svoje katoliško-narodno prepričanje že v času, ko smo Slovenci na narodnem polju še ledino orali. Za to svoje prepričanje je delal veliko let kot uč. občinskega in drugih zastopov. V tem duhu je vzgojil svojega sina, ki sedaj njegovo delo nadaljuje; v tem duhu je deloval tudi njegov prezgodaj umrli zet Simon

Mesarič. Pokoj tedaj in blag spomin njemu, nam pa dal Bog obilo takih mož, ki bi jih tako zelo potrebovali!

* **Pragersko.** Na postaji Pragersko je bil povozen ogrski sprevođnik Verebely. Lokomotiva mu je odtrgala obe nogi; umrl je kmalu po nesreči.

* **Zalec.** Vposlalo se nam je vprašanje: Prijatelj hoče od mene kupiti gozd. Da bi bile pristojbine zanj manjše, me nagovarja, naj mu gozd prodam za par sto kron, drugo svoto, ki gre v tisoče, pa mi da za drevesa v gozdu. Kaj naj storim? Odgovor: To bi bila goljufija, zaradi katere bi bili tudi kaznovani, ako se zanj izve. Ako si nočete obtežiti vesti, da ste goljuf, idite pošteno pot ter storite, kar je prav pred Bogom in pred ljudmi. Pozdravljeni!

* **Braslovče.** Občinski lov v Braslovčah se, kakor poroča „Slov. Narod“, vsled smrti najemnika odlašati na javni dražbi dne 20. julija (ob 10. uri dopoldne v občinski pisarni v Braslovčah) za dobo do 30. junija 1915.

* **Kostrivnica.** Umrli je dne 14. junija v deželni bolnici v Ljubljani po dolgi mučni boleznii, prevadena s sv. zakramenti, gđc. Amalija Podpečan, učiteljica na tukajšnji šoli. N. v m. p.!

* **Prevorje.** Prejšnji teden smo pokopali na Prevorju posestnika Grahar Jožefa. Rojen l. 1841 v St. Pavlu v Savinjski dolini preselil se je pred 8. leti s svojo družino k nam na Prevorje, kjer si je kot značajen mož pridobil srca vseh, ki so z njim občevali. Bil je odločen in zaveden katoličan in narodnjak, ki svojega versko-narodnega prepričanja nikdar ni zatajil, temveč ga je očitno kazal posebno za časa volitev, ko ni le sam izvrševal svoje narodne dolžnosti, marveč, kakor izvemo, tudi druge navduševal in pridobil za pristaše krščansko-narodne stranke. Svoje navdušenje in prepričanje je zajemal iz dobrih knjig in časnikov. Bil je ud Mohorjeve družbe 45 let, „Slovenskega Gospodarja“ pa je imel vedno naročenega, odkar je začel list izhajati. Zanimivo je bilo poslušati, kadar je svežega spomina pripovedoval, kako je med svetom: prepotoval je poleg slovenskih pokrajin tudi Tirolsko, severno Italijo, Hrvatsko, Bosno. Dostikrat je proti nasprotnikom uspešno branil verske in narodne pravice. Bodi mu prevorska zemlja lahka!

Zadnja poročila došla v četrtek, 15. julija. Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglša: Dunaj, 14. julija.

Rusko bojišče.

Splošni položaj je nespremenjen.

Italijansko bojišče.

Razven artilerijskih bojev in manjših prask se ni na južno-zahodnem bojišču pripetilo nič bistvenega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, podmaršal.

Naši sestrelili francoski zrakov.

Iz Budimpešte se poroča, da so pri Novem Sadu ob Donavi naši vojaki sestrelili francoski zrakov, ki je priplul iz Srbije. Zrakoplovec so naši ujeli.

Avstrija svari Ameriko.

Severoameriški dobičakarji in tovarnarji orožja in streliva pošiljajo zadnji čas pod tiho zaščito svoje vlade velike množine orožja in streliva našim sovražnikom: Franciji, Angliji, Rusiji in Italiji. Nemčija je že pred časom na prijazni način opozorila vlado Severne Amerike, da pošiljanje takih predmetov našim sovražnikom ne odgovarja proglašeni nepristranosti Združenih držav Severne Amerike. Ker se Amerikanci kljub temu opominu dan za dnevom pošiljajo svoje strelivo in orožje v Evropo in s tem ojačujejo naše sovražnike, je dne 14. julija naš zunanji minister izročil poslaniku Združenih držav na Dunaju spomenico, v kateri naša vlada prijateljsko opozarja Severno Ameriko, da početje ameriških tovarnarjev ne odgovarja obljubljeni nepristranosti Severne Amerike in naj potrebno ukrene, da se nepristranost ne bo več kršila.

Uspehi Nemcev v Argonih.

V Argonih (v severno-izhodni Franciji) so Nemci zadnje dni z napadi zavzeli francosko črto v širokosti 1000 metrov. Pri mestu Bourenvilles so nemške čete zavzele francosko višinsko postojanko v širokosti enega kilometra in v dolgosti treh kilometrov. — Zavzele so tudi važno višino Fille Morte. — Ujetih je bilo neranjenih 2581 Francozov, 51 častnikov ter 400 ranjenih Francozov, več topov in nekaj strojnih pušk.

„Sin, na Boga nikdar ne pozabi“.

Franc Bečan, gozdarski praktikant v Oplotnici, ki se je boril kot vojak lovškega bataljona št. na severnem bojišču, nam piše:

Spominjam se, ko sem pred tremi meseci dal dragim starišem slovo, kako so mi mati nekako s povzdignjenim glasom rekli: „Sin, na Boga ne pozabi!“ Se sedaj slišim ta glas in ta glas sem slišal tudi v vojski, ko so topovi grmeli in krogle švigale. In ta glas mi je bil povod, da nisem na Boga nikoli pozabil. Prepričan sem, da bi mogoče že davno ležal v gališki zemlji, ko bi ne bil pod božjim varstvom. Vsako jutro priporočim se božjemu varstvu in potem grem neustrašeno v boj. Tako sem šel v borbo tudi dne 13. junija, ko je imel naš bataljon na drugi strani reke Dnjestr strahovit boj. Ze prejšnja dva dneva smo imeli spopade s sovražnikom, toda skoro odločilen dan za naš bataljon je bil 13. junij.

Solnce je ravno izhajalo, ko smo dobili povelje za napad na sovražnika. Nasadili smo bajonete ter smo šli v rojni vrsti naravnost proti sovražniku. Rusi so začeli na nas streljati, da so padale krogle kot toča. Toda mi ne zmeneč se za to, smo drveli naprej. Med potjo je seveda tu in tam padel kakšen vojak, toda mi smo šli vedno naprej. Skrčili smo se, da smo napravili manjšo skupino in tako so ruske svinčenke žvižgale nad našimi glavami. Na dvanajset korakov pred sovražnikom smo popadali na tla in sedaj smo začeli tudi mi streljati. Ta čas je začelo tako grmeti iz topov in pušk, kot bi se svet podiral. Naš voj je ležal v žitu in tako smo bili vsaj nekoliko kriti.

Na moji desni strani je bil vojak zadet v desni laket. Prosil me je za božjo voljo, naj ga obvežem. Imel je že grozno rano od dum-dum-krogle. Z veseljem sem storil to delo usmiljenja, dasiravno sem bil sam v veliki nevarnosti. Ravno ta čas, ko sem ga obvezoval, zadene kroglja vojaka na moji levi strani. Zakričal je: Jezus, Jezus, zatrepetal z nogami, stisnil zobe, zaobrnil oči in bil je — mrtič. Kam je bil zadet, ne vem. V tem pride povelje „hura“ in mi, zvesti prisegi, smo vstali in naskočili sovražnika.

To je bilo klanje! In čudo! Se le sedaj smo videli, da je Rusov mnogo več kot nas. Pride povelje „nazaj!“ in mi, kolikor nas je ostalo, smo s krvavimi bajoneti sledili našim predpostavljanim. In ravno sedaj se je pokazalo, da, kadar je sila največja, je božja pomoč najbližja. Prišlo nam je na pomoč nekaj rezerve in mi smo se z isto obrnili ter tako srečno pregnali sovražnika. Ko so Rusi odšli, smo videli, koliko izgub so imeli. Vse polno mrtičev je ležalo naokrog. In tako je minil ta nesrečni dan, ki je zahteval toliko človeških žrtv.

O, kako se moram zahvaliti Bogu, da sem odnesel zdravo kožo. Glasu materinega pa: „Sin, na Boga nikdar ne pozabi!“ se hočem vedno držati. O priložnosti Vam zopet pišem. Naš bataljon je sedaj prestavljen na južno bojišče.

Kako sem bil rešen ruskega ujetništva.

Ivan Ulčnik, doma iz Draževasi pri Konjicah, piše s severnega bojišča:

Nekoč grem na patroljo kakih sto korakov od sovražnika. Pred seboj zapazim, ko sem vodil patroljo, ob 1. uri ponoči nekaj migljati. Takoj namignem tovarišem, naj dobro pazijo, ako se nam značne sovražnik približevata. Rusi takoj zginejo pod sneg. Jaz zapovem „Naprej!“ Toda prišli smo do vode, ki je pa bila nekoliko zamrznjena. Mi jo udarimo kar čez in začnemo „jurišati“ nad sovražnika. Bilo je pa sovražnika mnogo več kot nas. Mislim sem, da smo vsi izgubljeni. Toda slovenska kri ne omaga! Pobili smo jih in tako premagali mnogo večjo rusko četo. Kar jih nismo z bajoneti prebodli, smo jih s puškinimi kopiti potolkli.

Le malo jih je zdravih pete odneslo. Vzeli smo jim tudi eno strojno puško in mnogo streliva. Ta boj je trajal eno uro. Od naše patrolje so bili hvala Bogu samo 3 ranjeni, 2 težko in 1 lahko. Po tem boju smo bili slovesno pohvaljeni od g. majorja in jaz sem dobil nrabrostno svetinjo. Tako in enako je tukaj večkrat.

Pozneje je bil naš oddelek prestavljen iz Karpotov v Izhodno Galicijo. Dne 3. junija t. l. smo bili v hudem boju pri reki Prut. Dobili smo povelje, sovruga pognali čez reko, katera je bila jako velika. V tem boju sem bil dva dni, potem sem bil ranjen v levo nogo in sem obležal. Tačas so se morali naši nekoli umakniti. Jaz pa sem ostal med mrtvimi tovariši. Takoj pridejo ruski vojaki in ko vidijo, da še živim, pomeri hitro eden, da bi me ustrelil, toda jaz maham z belo cunjjo v znamenje, da se udam. Nato mi je prizanesel. Ko pridejo do mene, vzamejo mi vse, kar sem imel, ter mi obvežejo rano. Ker nisem mogel hoditi, so me pustili in šli naprej. Seveda sem mislil, da sem že ruski ujetnik, toda Bog je hotel drugače. Kmalu se je bojna sreča zopet obrnila in pridrveli so zopet Rusi mimo in kar naprej, naši pa za njimi. Bil sem rešen. Kako se je dalje godilo, ne vem, ker sem se kmalu potem odpeljal v bolnišnico. Upam, da bom kmalu zopet ozdravel in šel nazaj na bojišče braniti svojo ljubo domovino, ne proti Rusu, ampak proti ošabnemu Italijanu. Gotovo bo tudi on dobil svoje plačilo.

Pogrešane družine in osebe s Primorskega.

Mnogo družin z Goriškega, Tržaškega in Istre, ki so radi vojnih dogodkov morale zapustiti svojo domačijo, se je razgubilo na vse strani. Mnogo mož ne ve, kje se nahajajo žene z otroci z drugimi sorodniki in nasprotno. Da razpršene slovenske družine dobijo zopet medsebojni stik, objavljamo sedanjo stanovnišče naslednjih Slovencev iz Primorske:

- 1. Karol Medvešek, prej stanoval v Gorici v hiši Katoliškega društva, Via Piacuta št. 18-II, ne ve, kje se nahaja žena Katarina, 2 sinova in 2 hčerki. Karol Medvešek je sedaj pri pošpolku št. 97, 1. nadomestna stotinja, Stroja vas pri Ljutomeru.
2. Anton Pregelj, vojak 97. pošpolka, 2. nadomestna stotinja, na Cvenu pri Ljutomeru, doma iz Kormina, ne ve za ženo Trezo Pregelj in 7 otrok.
3. Ivan Sivec, vojak 97. pošpolka, 2. nadomestna stotinja, na Cvenu pri Ljutomeru, doma iz vasi Svina pri Tolminu, ne ve, kje se nahaja njegova žena Katarina Sivec in 4 otroci.
4. Martin Jakopčec, bivši c. kr. čuvaj v p. v Gorici, stanuje sedaj s svojo družino v trgu Sv. Trojica v Slov. gorici št. 17.
5. Franc Ličen, četovodja v rezervi pri 18. delavski stotnji v Babincih pri Ljutomeru, poprej stanoval v Gorici, ulica Silvio Pellico št. 4, ne ve, kje se nahaja sedaj njegova družina.
6. Fr. Jęjčić od istega vojaškega oddelka v Babincih, poprej stanoval v Gorici, Via Cipresi, tudi ne ve za svojo družino.
7. V Ljutomeru v umetnem mlinu g. Kranjca se nahajajo kot vojaki 97. pošpolka, 1. nadomestne stotnje, sledeči goriški Slovenci, ki ne vedo, kje se nahajajo njih družine: Martin Medvešek in Avgust Stančič iz Kanala, Jožef Vuga in Franc Blažič iz Morskega pri Kanalu ter Alojzij Medvešek iz Krestenice pri Kanalu.
8. V Cezanjevici pri Ljutomeru se kot vojaki 97. pošpolka, 1. nadomestne stotnje, nahajajo sledeči slovenski vojaki iz Goriškega: Andrej Vodopivec, Leopold Rovtar in Jož. Podgornik, vsi trije iz Komenj na Vipavskem; Ivan Bratina, Alojz Bratina, Ivan Kravos in Ivan Bajc, vsi iz Skrilj na Vipavskem; Filip Mokovec iz Kromberga pri Gorici; Mihael Tomšič iz Solkana pri Gorici; Franc Črmelj iz Vrtovine na Vipavskem; Ignacij Jerše iz Ajdovščine; Jan. Medvešek iz Kanala; Janez Podgornik iz Vrtovine; bratje Franc, Peter in Anton Podberšek iz občine Deskle; Martin Sovič iz Kanala (Gorenjavas); Ciril Medvešek iz Kanala (Krestenica).
9. Matevž Breziger, vojak 97. pošpolka, 1. nadomestna stotinja, v Stroji vasi pri Ljutomeru, ne ve za svojo rodbino (9 članov), ki je stanovala v Gorici, Via Orzini št. 44.
10. Anton Paulinič iz da Valle v Istri, okrožje Pola, služi sedaj pri pošpolku št. 9, 2. nadomestni stotnji, v Krapju pri Ljutomeru in ne ve, kje se nahaja njegova družina (oče je Ivan Paulinič).
11. Izidor Celso iz Podgore pri Gorici, služi sedaj pri 97. pošpolku, 6. nadomestna stotinja, 11. oddelek vojaških delavcev v Lukaveh pri Ljutomeru, ne ve za svojo družino. Zdi se mu, da je žena Irena s 3 otroci bila nekaj časa v Lipnici.
12. Anton Pastrovichio iz da Vale v Istri, okrožje Pola, sin Simona Pastrovichio, služi sedaj pri 97. pošpolku, 2. nadomestna stotinja v Krapju pri Ljutomeru, ne ve, kje se nahaja njegova družina s 6 otroci.
13. Blaž Brumat, doma iz župnije Farra ob Soči, sedaj pri 97. pošpolku, 7. oddelku vojaških delavcev, vojna pošta št. 91, ne ve, kje se nahaja sedaj njegova družina, to je žena Lucija z 2 otrokoma.
14. Mihael Godena, doma iz del Paese v okrožju Rovinj v Istri, sedaj pri 97. pošpolku, 2. nadomestni stotnji, na Krapju pri Ljutomeru, ne ve, kje se sedaj nahaja njegova družina.
15. Peter Marangon, doma iz Koprive pri Korminu, sedaj pri domobranskem pošpolku št. 27, 7. stotnji, pri Sv. Miklavžu pri Hočah, ne ve, ali je njegova družina v Avstriji, ali ne.

Pogrešajo se: Ignacij Gradišnik se že od 4. sept. 1914 ni nič več oglašil. Prideljen je bil poljskemu lovskemu bataljonu, 1. maršstotnji (pozneje 6. maršpolk), vojna pošta št. 32. Odgovor prosi žena Marija Gradišnik v Guštanju na Koroškem. — Ludovik Kikek, pošpolk št. 36, že od 4. avgusta 1914 ni nobenega glasu od njega. Če kdo kaj ve, naj naznači Mariji Vučeln, Orehova vas hš. št. 32, pošta Slivnica pri Mariboru. — Franc Rihlarič, poljski lovski bataljon št. 20, je dne 25. januarja zadnjkrat pisal. Če kdo kaj ve, naj naznači Francu Rihlariču, Stojnci, Ptuj.
* Prilodnja petkova „Straža“ bo zopet prinesla občiter seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov. „Straža“ stane celo leto 10 K, pol leta 5 K, četr leta 250. — Naslov: Upravništvo lista „Straža“, Maribor.

Mesto vena na grob št. g. kanonika Kavčiča so darovali za Dijaško kuhinjo v Mariboru gg.: stolni župnik Fr. Moravec 10 K, dekan Josip Čížek 50 K, divizijski župnik Alojzij Čížek 20 K, profesor Ivan Vreže 10 K, profesor dr. Anton Medved 10 K in profesor dr. Fr. Lukman 10 K.

Dijaška kuhinja v Ptuj. V minulem šolskem letu so darovali za to kuhinjo: 800 K deželni odbor štajerski; 40 K okrajni zastop ptujski; 200 K Hranilno in posojilno društvo v Ptuj; 40 K Posojilnica v Gornji Radgoni; po 30 K: dr. Ivan Fermevc, odvetnik, Jos. Fleck, prošt, dr. T. Horvat, odvetnik, dr. Fr. Jartela, odvetnik, Posojilnica v Framo in Okrajna posojilnica v Ormožu; 16 K Fr. Toplak, c. kr. dačni upravitelj v p.; 15 K Janez Možina, nsdnčitelj v p., med temi 10 K mesto vena nagrob umrlemu proštu Flecku; 12 K prof. Anton Kolarič; po 10 K: Vi. Janžekovič, župnik v Svedini, dr. Ivan Klasiac, odvetnik v Gradcu, Fr. Nastran, c. kr. vojni kurat, Ferd. Zupender, župnik pri Sv. Boltesku, Al. Senčar, trgovec; 9 K gospa M. Zupančič, veleposelstnica; po 8 K: Kazimir Bratkovič, c. kr. notar, Ladisl. Jerše, c. kr. davčni oficijal, Ant. Jurca, c. kr. komerc. svetnik, dr. Jos. Komljanec, prof., Fr. Lenart, trgovec, dr. B. Stuhenc, okrajni zdravnik, Zorko Melhior, kaplan na Hajdinu; 6 K Toman Janez, župnik na Hajdinu; po 5 K: Kajnih Valentin, učitelj, Oton Ploj, c. kr. notar v Ormožu; po 4 K: Benkovič Al., mag. pharm., Ksaver Meško, župnik pri Mariji ob Zili, gospodinja Muršec Zala Zmazar, c. kr. sodni uradnik; po 2 K: Miha. Brendič, veleposelstnik na Rogoznici, dr. Gaber, c. kr. sodnik, ni Fr. Koser, po sestnik v Jurčicah. Društveni odbor se vsem p. n. gg. rekreacno zahvaljuje, proseč jih tudi zanprej blagobotev naslonjenost.

* Naročnikom in prijateljem „Slov. Gospodarja“! V Avstriji je v vsakem času mnogo listov prenehalo ali pa jih je oblast ustavila. Naš „Slovenski Gospodar“ pa kljub raznim težkostem redno izhaja in obvešča svoje čitatelje o novicah, ki se gode v ožji domovini, na bojiščih in po širnem svetu. Izdajanje lista je zdaj združeno z velikimi stroški. Radi tega se obrača upravništvo do naročnikov, da naj blagovolijo kolikor le mogoče, naročnino pravočasno poravnati. Večje število naročnikov nam dolguje naročnino še za nazaj. Da se jim list ne ustavi, jih prosimo, naj v kratkem določno naročnino poravnajo. Istotako pa prosimo tudi vse naročnike, ki jim je s 1. julijem naročnina potekla, da isto čimprej obnovijo. Ob tej priliki vabimo zopet vse tiste, ki še niso naročeni na „Slovenskega Gospodarja“, da si ga naroče. Po nekaterih župnijah je še dosti hiš, kjer še „Slovenski Gospodar“ ni udomačen. Prijatelji lista, skrbite, da se bodo tudi te hiše naročile na

naše ljudsko glasilo. In naši vojaki! S kakim veseljem čitajo vojaki na bojišču, v strelskih jarkih in tudi v vojašnicah v domovini naš list. Neštevilno pisem smo že dobili, kjer naši brambovci prosijo za „Slovenskega Gospodarja“. Rodoljubi, sorodniki in vsi, ki imate kakega svojca med vojaki, naročite jim naš list, ki jim bo v dežju sovražnih krogel in težavah vojaškega stanu mnogokrat najboljša uteha. — „Slovenski Gospodar“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četr leta 1 K. Naslov: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“, Maribor.

Listnica uredništva.

Dopisnikom: Mnogi se kregajo, da takoj ne priobčimo kakega pisma z bojišča, dopisa, inserata ali kaj takega. Opozarjamo, da tega ni krivo uredništvo, ampak pisma se sakasnijo na pošti. Iz Celja smo n. pr. dobili včeraj (dne 7. julija) pismo, ki je bilo tam oddano dne 28. junija. Pisma rabijo sedaj 5 do 10 dni, predno pridejo na določeni kraj. Torej, le potrpljenje! — Savinjska dolina: Veseli nas, da vam vsebina lista tako ugaja. Če imate kaj zanimivih pisem z italijanskega bojišča, le pošljite nam jih. Pozdrave! — Ljutomer: Dragotin Novak še živi. Njegov naslov je: K. N., četovodja pri inf. diviz. sanitetnem zavodu št. 28, vojna pošta 73.

Loterijske številke.

Gradec, dne 7. julija 1915: 29 57 37 42 11
Linc, dne 10. julija 1915: 55 80 39 49 86

Zahtevajte

gratis in franko moj glavni cenik z 4000 slikami ur, zlatnine in srebrnine, godbenih, jeklenih, usnatih, gospodarskih in toaletnih predmetov, orožja etc. Prva tovarna ur Hans Konrad, c. kr. dvoraj dobavitelj v Mostu (Brux) št. 800 (Oesko). Nikelnaste Roškopj-ure K 3-90, 4-20, 5-—, srebrne ure K 8-40, niklaste budilke K 2-90, dvojne budilke z zvončkom 4 K. — Pošilja po povzetju. Noben risiko. — Zamenjava dovoljena ali denar nazaj. I-84.

Strugarskega pomočnika sprejme takoj g. Franc Kokol, Maribor, Viktringhof-ova ulica 9. 434

Motorno kolo „Neckarsulm“ 2 1/2 PH mit Doppelübersetzung und Lehrstuhl, dobro ohranjen brez napak nove gume. Model „912“ se radi odhoda k vojakom takoj prodaja; cena po dogovoru Dav. Slovavnik, korp. k. Eisenbahn Sicherung, Stationswache Hraatnik. 433

Učenco se sprejme pri Udrich Jakobu, kolar, Sv. Peter v Savinjski dolini. 439

Hiša, blizu cerkve v Studencih pri Mariboru, najmanj na mesec 60 K, z velikim vrtem drevjem, brzdami, svinjski hlevi, se po lahkem kupu proda ali zamenja s posestvom os. čezeli Naslov prodajalca pove iz prijaznosti Mat. Knez, Doubler ulic. 9, Studenci pri Mariboru. 433

Trgovski učenc se sprejme v trgovini z mešanim blagom A. Pinter v Slov. Bistrici. Učenec mora obiskovati tukaj trgovsko šolo, kar je velitega pomena. 437

Organist in cerkvenik, z dobrimi spricvali, prost vojašine, ter ob ena tudi posojilniški tajnik, ki deluje pri večji posojilnici ter smoeen voditi posojilniško knjigo vodstvo, želi spreminiti primerno službo. Cenjene ponudbe na upravništvo „Slov. Gospodarja“ pod „Tresnost“ št. 432. 432

Kdo kaj ve? Neka stranka moje župnije išče kratni list, domerano v ptujski okolici krog leta 1782 rojena Katarine Bišič, katera je porneje bila v službi grofa Attemas in je l. 1861 v Gradcu umrla. Kdor bi dal podatke, da se ta kratni list dobi, bo dobil nagrade 10 K. Poročila na župnijski urad župnije sv. Jezusovega v Gradcu (Pfarre Zum Heiligsten Herzen Jesu in Graz). 440

Učenca sprejme

Matiija Hočevar, ključavničarski mojster na Ragoznici pri Ptuj. 442

Jajca, surovo maslo, smetana.

Kupujem prima sveža jajca čajno maslo, maslo za kuho in smetano — Dopisi z navedbo cen na trgovino z jajci in maslom Tereze Hinterberger, Dunaj XII., Schönbrunnerstrasse št. 196. 441

Kovaški pomočnik in vrl močan učenco se takoj sprejmeta pri g. Franc Plepolec kovaški mojster v Lipnici. 420

Prijelne stanovanje v Mariboru, 10 minut od stolice cerkve se da takoj v najem. Lepo stanovanje z dvema, na željo s tremi sobami in del vrta, posebno primerno za pensioniste, potrebna soba se da tudi posebej v najem pošteti osebi, ratančnjeje in uslov se izve iz prijaznosti v Ancen-grubejevi ulici št. 7 na Koroški cesti nasproti št. 99. Hiša je na samem stoječa brez drugih strank in otrok. Torej prav mirna. Se lahko ogleda v sak danpopoldne. 432

Vdovec 44 let star, posestnik, išče pridno žensko, katera ima do ima 4000 kron gotovine. Staro od 40 do 50 let. Ponudbe na uredništvo Slov. Gosp. pod „šreča“. 430

Zaradi bolezn se proda posestvo, ki obstoji iz nove nasajenega vinograda, njiv, gozda in sdonosnika, potem hiša s 2 sobama, klet, govejki in svinjski hlev, skedenj in se lahko 2 krave in več svinj redi. Posestvo je zraven farne cerkve in šole, blizu okrajne ceste in bi bilo za kako mlekarno ali trgovino primerno, ker si blizu nobene trgovine. Posestvo se tudi zameni za kako gostilno. Natanko se izve pri g. S. Celofiga na Teznu št. 14 pri Mariboru. 438

Iščem v najem ali pa kupim dobro gostilno in trgovino na deželi na dobrem prostoru. Natanko se izve pri g. S. Celofiga na Teznu št. 14 pri Mariboru. 434

Dva učenca se sprejmeta stara od 15 do 17 let na tri leta. Plače na leto 50 do 100 Kron, stanovanje in hrano, pri gospodu Anton Marčič, usnjarija v Slov. Bistrici. 428

Krojaškega učenca takoj sprejme. Prednost imajo tisti, kateri so istostopili pri moštru, ki je šel k vojakom. Jakoo Skaza, krojač Slov. Bistrice. 427

Kuharica — gospodinja večča nekaj nemščine, katera bi vodila pri majhni družini v Mariboru gospodinjstvo se sprejme s 1. avgustom. Srečaje osebe, ki ne gledajo toliko na plačilo kakor na ugodno življenje v mestu naj se oglašijo pod „gospodinja“ na uredništvo. 416

Komij izveščen specerist, zo ožen obeh deželnih jezikov, se takoj sprejme pri tvrdki Franc Iglji v Ptuj. 419

Organist se išče za Bale v.de in Sr. Križi pri Štanjaju. 425

Sprejme se učenco za leotarstvo in en hlapec pri g. Duhek, leotar Maribor. 414

Sprejme se 14 letna dekle poštenih staršev kot učenka v trgovino mešanega blaga. Naslov pove iz prijaznosti Matilda Hude, v Vitanju pri Celju. 412

KAVA!

50% cenejša: Amerikanska štedilna kava, velearomatična, izdatna in štedilna. 5 kg poskusna vreda 11 K franko po povzetju. Pol kilograma veleprima najfinjši čaj K 2-20 oddaja A. Sapira, eksport kave in čaja Galanta 496. Ograko. 278

Volno

ovčjo, oprano in neoprano kupim vsako množino po najvišji ceni! proti takojšnemu plačilu ter plačam vožnjo sam. Veletrgovina

R. Stermecki Celje št. 17 (štajersko).